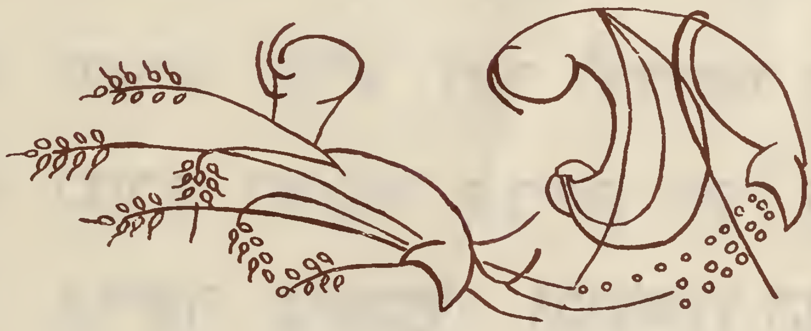
הגדה
של
פסח

בָּרוּךְ

אַתָּה ה׳ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו: וַתִּתֶּן לָנוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת
לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים
לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה: זְמַן
חֵרוּתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים,
וּמוֹעֲדֵי קָדְשְׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה ה׳ אֱלֹהֵינוּ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים.

בְּשׁוּב ה׳ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן,
הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים:
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם,
הִגְדִּיל ה׳ לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה:
הִגְדִּיל ה׳ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
הָיִינוּ שְׂמֵחִים:

שׁוּבָה ה׳ אֶת שְׁבִיתֵנוּ,
כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב:
הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה
בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ:
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה
נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע
בֹּא־יָבֹא בְרִנָּה,
נֹשֵׂא אֲלֻמּוֹתָיו:

מַה נִשְׁתַּנָּה

הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת? שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה, הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ
מַצָּה;

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת,
הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר;

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ
פַּעַם אֶחָת, הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים;

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין
וּבֵין מְסֻבִּין, הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין.

עֲבָדִים

הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיַּעֲבִידוּנוּ בְּפָרֶךְ וַנִּבֶן לוֹ עָרֵי מִסְכְּנוֹת אֶת פִּתֹם וְאֶת רַעְמְסֵס וַיּוֹצִיאֵנוּ ה׳ בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וַנִּגָּאֵל מִשָּׁם וַנַּעֲבֹר יָם בֶּחָרָבָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה נָדַדְנוּ בַּמִּדְבָּר וַנָּבֹא אֶל אַרְצֵנוּ.

שירה בצבור: עֲבָדִים הָיִינוּ עַתָּה בְּנֵי חוֹרִין.

וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם: וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים, כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים, כֻּלָּנוּ זְקֵנִים, כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה־מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרָיִם: וְכָל הַמַּרְבֶּה — הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח:

עַל כֵּן נְיַחֵד לַיְלָה זֶה מִכָּל לֵילוֹת הֶעָמָל, יְמֵי חֶדְוַת הַיְצִירָה וְחֶרְדַּת הֶעָתִיד, יְמֵי רִנַּת הַקּוֹצְרִים, וְנַרְבֶּה לְסַפֵּר בּוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, כִּי קָם הָעָם חָפְשִׁי בִּמְכוֹרָתוֹ.

דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם, כִּי־תָבֹאוּ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם, וּקְצַרְתֶּם אֶת־
קְצִירָהּ, וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם
אֶל־הַכֹּהֵן: וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ
עַד־עֶצֶם הַיּוֹם: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה,
שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם:

הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה

בְּרִנָּה יִקְצוֹרוּ
אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ.

שירה בצבור: אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ.

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם־ה׳ אֶעֱנֶה
אֶת־הַשָּׁמָיִם, וְהֵם יַעֲנוּ אֶת הָאָרֶץ:
וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־הַדָּגָן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ
וְאֶת־הַיִּצְהָר, וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־יִזְרְעֶאל:

שְׂאִי בְּרָכָה אַתְּ אַרְצֵנוּ
בַּת שָׂדוֹת וְהָרִים — הָאָבִיב בִּמְבוֹאַיִךְ.
לַחַן רַךְ הֶחָרִישִׁי יְדוֹבְבוּ אוֹהֲבַיִךְ,
צַיְּרוּךְ גְּוָנִים בְּדִמְעַת אַהֲבָה.
בְּרָאשֵׁי פְּסָגוֹת וְשִׂיאִים נִצַּבְתְּ לִרְאָוָה,
כֻּלָּךְ תִּפְאֶרֶת חַג, שְׁקוּיַת חֶדְוָה,
לִקְרַאת יוֹם יְקִיצָה — שְׁנַת תְּבוּאָה חֲדָשָׁה.

שְׁנַת תְּבוּאָה חֲדָשָׁה
מְבִיאָה אֶת בִּרְכַּת הָאֲדָמָה.
אֲסָמֵינוּ מָלְאוּ בָר — יְקָבֵינוּ תִּירוֹשׁ יִצְהָר.

שירה בצבור:

מָלְאוּ אֲסָמֵינוּ בָּר,
יְקָבֵינוּ יַיִן,
בָּתֵּינוּ הוֹמִים מִתִּינוֹקוֹת
וּבְהֶמְתֵּנוּ פּוֹרָה.
מַה עוֹד תְּבַקְּשִׁי מֵאִתָּנוּ, מְכוֹרָה,
וְאֵין עֲדַיִן ?

הַיּוֹם אַתֶּם יוֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב:

**קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ:
כִּי הִנֵּה הַסְּתָיו עָבָר, הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ
לוֹ: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה
חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ:**

שִׁבְעַת פְּרָחִים בַּגַּן
חָזְרָה הוֹפִיעָה,
כִּי בָּא הִגִּיעַ
מוֹעֵד יְמֵי נִיסָן.
מִכָּל פִּרְחֵי תִּפְאֶרֶת,
אֶת מִי נַפְשִׁי בּוֹחֶרֶת ?
אֶת מֶלֶךְ הַיּוֹפִי,
אֶת הַשּׁוֹשָׁן.

כָּל צִפֳּרֵי הַשִּׁיר
בְּקוֹל יָרִיעוּ,
חֶדְוָה יַבִּיעוּ
בְּרֹן בְּגִיל אַדִּיר.
מִתּוֹךְ זוֹ הַמַּקְהֵלָת,
אֶל מִי נַפְשִׁי צוֹהֶלֶת ?
אֶל מֶלֶךְ הָרֶנֶן,
אֶל הַזָּמִיר.

שִׁירָה בְּצִבּוּר:

פָּנָה הַגֶּשֶׁם
חָלַף הָלַךְ לוֹ.
עָנָן רָקִיעַ
חָלַף הָלַךְ לוֹ.
פְּנֵי אֲדָמָה
בְּאוֹר חַמָּה.
שִׁבֳּלִים זָקְפוּ
רָאשֵׁיהֶם בַּקָּמָה:
בְּנֵי הָרִים
זֶה אֶל זֶה
בְּרָמָה יְשׁוֹרֵרוּ:
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם,
הֵיאַךְ, הֵיאַךְ,
אָבִיב הַיּוֹם!

עָרוּץ הַנַּחַל
גַּלִּים בּוֹקֵעַ.
הוֹמֶה הֶחָרֵשׁ,
חֶדְוָה שׁוֹפֵעַ.
מוֹרִיק הַנּוֹף
שְׂדוֹת לָרֹב.
צִבְעוֹנִים עָלוּ
בְּאֹדֶם חֵן בִּמְקִיקִים,
בָּעֲמָקִים פִּרְחֵי נוֹי
זֶה אֶל זֶה
יְשׁוֹרֵרוּ:
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם,
הֵידָד, הֵידָד,
אָבִיב הַיּוֹם!

הִגִּיעַ לֵיל פֶּסַח, כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אוֹמֵר הַלֵּל, כִּי הִנֵּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה אוֹצְרוֹת טְלָלִים נִפְתָּחִים:

טַל וָשֹׂבַע מַלֵּא אֲסָמֵינוּ
הֲכָעֵת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ
דּוֹד כְּעֶרְכְּךָ הַעֲמֵד שְׁמֵנוּ
גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ
בְּטָל

טַל בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן
בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אַל יְהִי רָזוֹן
אֲיֻמָּה אֲשֶׁר הִסַּעְתָּ כַּצֹּאן
אָנָּא תָּפֶק־לָהּ רָצוֹן
בְּטָל

שֶׁאַתָּה הוּא ה׳ אֱלֹהֵינוּ,
מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל.
לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה:
לְשֹׂבַע וְלֹא לְרָזוֹן:
לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת:

פְּקַדְתָּ

הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ
רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה
פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם,
תָּכִין דְּגָנָם כִּי־כֵן תְּכִינֶהָ:
תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ,
בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה
צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ:

עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוֹבָתֶךָ,
וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן:
יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר,
וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה:
לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן
וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ־בָר,
יִתְרוֹעֲעוּ אַף־יָשִׁירוּ:

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים,
רִאשׁוֹן הוּא לְכָל חָדְשֵׁי הַשָּׁנָה, חֹדֶשׁ הָאָבִיב:

וּבְחֹדֶשׁ הָאָבִיב בְּאַרְבָּעָה־עָשָׂר בּוֹ, פֶּסַח הוּא – זְמַן חֵרוּתֵנוּ, חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ: לֵיל שִׁמּוּרִים הוּא לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ צִבְאוֹתָם מִמִּצְרַיִם — הַיּוֹם הָיִינוּ לְעָם.

שִׁירָה בְּצִבּוּר:

זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים

הִנְנוּ מוּכָנִים וּמְזוּמָנִים לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, מֵעַבְדוּת-לְחֵרוּת, מִשִּׁעְבּוּד-לִגְאוּלָה.

כִּי גַּם אָנוּ עָלִינוּ מִמְּשֻׁכְנוֹת הַדְּוָי שֶׁל הָעָם, וְעַתָּה נִשְׁאַר הַבַּיִת הַזֶּה יָחִיד לָנוּ, עַל־כֵּן נְקַדֵּשׁ בְּתוֹכוֹ אֶת מוֹעֵד הַחֵרוּת, אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי־בָנֵינוּ — עַד עוֹלָם.

וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם, אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר, הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ, פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל שׂוֹנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ:

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ
כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ.

וַנִּצְעַק אֶל־ה׳ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע
אֶת־קוֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־לַחֲצֵנוּ:

וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא
בְּסִבְלוֹתָם, וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי
מֵאֶחָיו: וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ, וַיַּךְ אֶת־הַמִּצְרִי
וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל: וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים
נִצִּים, וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ: וַיֹּאמֶר
מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשׁוֹפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה
אוֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי, וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר
אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר: וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ
לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה, וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה:

מֹשֶׁה הָיָה רוֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן
מִדְיָן, וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר
הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה: וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בּוֹעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה
אֵינֶנּוּ אֻכָּל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־
הַמַּרְאֶה הַגָּדוֹל הַזֶּה: וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ
הַסְּנֶה: וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם, שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל
רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת
קֹדֶשׁ הוּא: וַיֹּאמֶר ה׳ רָאֹה רָאִיתִי אֶת־עֳנִי
עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם, וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי
וְעַתָּה לֵךְ וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:

לך בא מצרימה ועשית לי עם. הידעת
איך יעשה עם? את האובדים ואת האומללים
תקרא אליך, את כל אשר יאנחו מעבודה קשה
ואשר יענו תחת יד נוגשים ופקידים ואין להם
בלתי אם לב ובלב הזה מעט רגש ודברת אליהם
והוצאת אותם מבית עבדים וגאלת, ונתת להם
חקים ומשפטים —— ועשית אותם לעם.

ואמרת להם כי עבדים הם — והם לא יבינו.
ואמרת להם כי אומללים הם — והם לא ידעו.
כי גדול עניים וגדולים מכאוביהם ונורא
לחצם —— והם לא יאמינו.

ופקחת את עיניהם בחזק יד על כל לחצם
ועל כל עניים, וגאלת אותם. ועם רב ימשך
אחריך, אשר לא ידעת ואשר לא ידעוך עוד
מקרב כל העם מסביב אשר רע ומר להם.
והיית לאב המון אדם רב ולראש שבטים.

ועשית מהדתולעים — אדם
ומאדם — עם
ומעפרות חול — ארץ.

וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת
ה' רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג, גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלוֹת,
וְעָשִׂינוּ לַה' אֱלֹהֵינוּ: וְגַם־מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר
פַּרְסָה, וַיְחַזֵּק ה' אֶת־לֵב פַּרְעֹה, וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם:
וַיֹּאמֶר לוֹ פַרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי, הִשָּׁמֶר לְךָ אַל
תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ,
לֹא־אֹסִף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ:

וַיּוֹצִאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיָד

חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדוֹל
וּבְאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים:

אֵלּוּ עֶשֶׂר הַמַּכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּבָּ"ה עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם:

דָּם, צְפַרְדֵּעַ, כִּנִּים, עָרוֹב,
דֶּבֶר, שְׁחִין, בָּרָד, אַרְבֶּה,
חֹשֶׁךְ, מַכַּת־בְּכוֹרוֹת:

וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם, וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה
וַעֲבָדָיו וַיֹּאמְרוּ: מַה זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
מֵעָבְדֵנוּ: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשִּׂיגוּ
אוֹתָם חוֹנִים עַל הַיָּם: וַיּוֹלֶךְ ה' אֶת הַיָּם בְּרוּחַ
קָדִים עַזָּה כָּל הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת הַיָּם לֶחָרָבָה: וַיָּבֹאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם; וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּס
פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל תּוֹךְ הַיָּם: וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר
לְאֵיתָנוֹ, וַיְנַעֵר ה' אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:

אָז יָשִׁיר

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה׳
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר,

אָשִׁירָה לַה׳ כִּי גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים,
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל, תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם,
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים:

שירה בצבור: אָשִׁירָה לַה׳ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם.

קריאה

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז:
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו:
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס, הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס, הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב:

קוּמוּ תּוֹעֵי מִדְבָּר,
צְאוּ מִתּוֹךְ הַשְּׁמָמָה;
עוֹד הַדֶּרֶךְ רָב,
עוֹד רַבָּה הַמִּלְחָמָה.

רַב־לָכֶם לָנוּעַ,
לָנוּד בָּעֲרָבָה –
וְלִפְנֵיכֶם פְּרוּשָׂה דֶּרֶךְ
גְּדוֹלָה, רְחָבָה.

רַק אַרְבָּעִים שָׁנָה
נֵתַע בֵּין הֶהָרִים –
וּבַחוֹל טָמַנּוּ
שִׁשִּׁים רִבּוֹא פְּגָרִים.

אַל־נָא יַעַצְרוּנוּ
פִּגְרֵי הַנֶּחֱשָׁלִים,
שֶׁבְּעַבְדוּתָם מֵתוּ,
נִפְסַח עַל־הַחֲלָלִים!

עוֹד הַיּוֹם אוֹ מָחָר
יַחֲלוֹק רוּחַ קָדִים
עִם הָעַיִט גּוּפַת
אַחֲרוֹן הָעֲבָדִים.

קוּמוּ אֵפוֹא, נָדִים!
עִזְבוּ אֶת־הַשְּׁמָמָה!
אַךְ אַל־יַעַל קוֹלְכֶם,
דִּרְכוּ עֹז בִּדְמָמָה!

זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק:

הצבור קם על רגליו

יִזְכֹּר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנוֹתָיו וְאֶת בָּנָיו, אֲשֶׁר בְּנַפְשָׁם נָתְנוּ לָנוּ עַצְמָאוּת, כִּי בְרוּחָם וּבְגוּפָם חָסְמוּ דֶּרֶךְ אוֹיֵב וּפָתְחוּ אֶת נְתִיב הַחֹפֶשׁ — אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנוֹתָיו וְאֶת בָּנָיו, אֶת אִמְהוֹתָיו, וְאֶת אֲבוֹתָיו, זָקֵן וָטַף, אֲשֶׁר נִשְׁמְדוּ עַל הֱיוֹתָם יִשְׂרָאֵל, שֵׁשׁ מֵאוֹת רִבּוֹא נֶפֶשׁ מִנַּפְשֵׁנוּ וְדָם מִדָּמֵנוּ כִּגַּר עַל שְׂדוֹת עֵשָׂו, וְאֵין דְּמִי לָנוּ.

יִזְכֹּר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנוֹתָיו וְאֶת בָּנָיו, אֲשֶׁר מִדּוֹר אֶל דּוֹר קָשְׁרוּ שַׁרְשֶׁרֶת שֶׁל נֶפֶשׁ וְדָם לְקִיּוּם נִצְחוֹ. יִתְאַבֵּל עַל זִיו נְעוּרִים וְעַל כֹּחוֹת נֶפֶשׁ אֲשֶׁר נָגוֹזוּ וְנֶאֶכְלוּ עַל קִדּוּשׁ שֵׁם יִשְׂרָאֵל.

תְּהִי נִשְׁמָתָם צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים.

שירת יחידים:

מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה
וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה אֶת חַלְלֵי בַת־עַמִּי:
עַל הֶהָרִים אֶשָּׂא נְהִי, עַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה,
וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן, וְשִׂמְחָתִים מִיגוֹנָם:

שְׁפֹךְ

חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ: שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמְךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם: תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי ה'.

קריאה ושירה בצבור

וְהִיא

שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ

וְלָנוּ, שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבַד

עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵינוּ

אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא

מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

שירה בצבור:

כֵּן יֹאבְדוּ כָל אוֹיְבֶיךָ, יִשְׂרָאֵל,
אוֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָתוֹ:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים
בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם עַל שׁוּם מָה?
עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּבָּ״ה עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם.

מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים-עַל
שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק
בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְאֲלוּ.

מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים-עַל
שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת
חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם.

הָא לַחְמָא עַנְיָא

דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם: כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכֹל: כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח: הָשַּׁתָּא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. הָשַּׁתָּא עַבְדֵי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין: הָשַּׁתָּא הָכָא וּמֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הָכָא וְהָכָא: הַשַּׁתָּא אַךְ אָנוּ בְּנֵי חוֹרִין לְשָׁנָה הַבָּאָה כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חוֹרִין:

סעודה

אלי אתה ואודֶך ישמחו השמים ותגל הארץ
אלוהי ארוממך יהום הים ומלואו

אלי חמדת לבי
חוסה נא ואל נא תתעלם

עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן, לִבְשִׁי בִּגְדֵי
תִּפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
כִּי לֹא יוֹסִיף יָבוֹא בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא:

שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ
בָאוּ לָךְ, בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבֹאוּ
וּבְנוֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָה:

הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם
עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה וְיוֹלֶדֶת יַחְדָּו:

קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה:

בִּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם, אוֹלִיכֵם
אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא
יִכָּשְׁלוּ בָּהּ, וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן

וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

עורי ציון, הו, עורי לבשי עוזך

לבשי בגדי תפארתך, ירושלים עיר הקודש

לא יוסיף יבוא בך עוד ערל וטמא

וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן
יִהְיֶה הַר בֵּית־ה׳ בְּרֹאשׁ
הֶהָרִים, וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת,
וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם: וְהָלְכוּ
עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ, לְכוּ
וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־ה׳ אֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו
וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו, כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־ה׳ מִירוּשָׁלִָם:
וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ
לְעַמִּים רַבִּים, וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם
לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת
לֹא־יִשָּׂא גוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב
וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה:

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאוּם ה'
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר
וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע,
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה:
וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם,
וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם,
וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם:

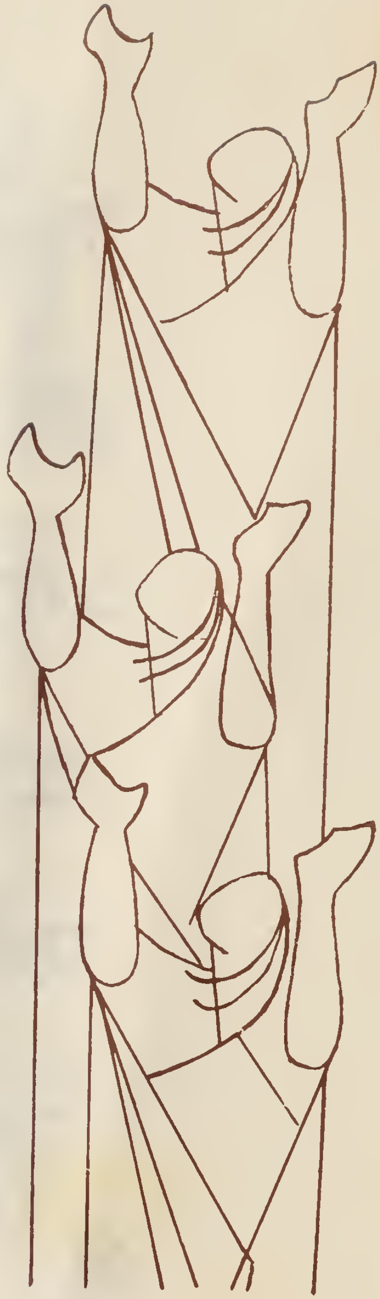
שירה בצבור:

וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה:

שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה.

מַשְׂאַת נֶפֶשׁ כָּל נָבִיא וּכְמִיהַת לֵב
כָּל חוֹזֶה שֶׁחֲלוֹם אֵינִי חוֹלֵם וְדִמְיוֹן
אֵינִי הוֹזֶה, שֶׁאֱמֶת הַמַּחֲזֶה.
שֶׁרָאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי בִּנְפוֹל הַזֶּרַע
בְּיִזְרְעֶאל, מִידֵי קֹמֶץ אַלְמוֹנִים,
מְדֵי רָעָב וּבְנֵי בְלִי צֵל.
וְהִנֵּה אֲלֻמּוֹתָם
תִּתְרוֹמֵם וְתִתְגַּדֵּל
לִמְדִינַת יִשְׂרָאֵל.

שירה בצבור:
אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי, אֵלִיָּהוּ הַגִּלְעָדִי
בִּמְהֵרָה יָבוֹא אֵלֵינוּ עִם מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד.

אַדִּיר הוּא, יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב,

בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב, אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב.

בָּחוּר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא, יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב,

בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה...

הָדוּר הוּא, וָתִיק הוּא, זַכַּאי הוּא, חָסִיד הוּא, יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב,

בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה...

טָהוֹר הוּא, יָחִיד הוּא, כַּבִּיר הוּא, לָמוּד הוּא, מֶלֶךְ הוּא, נוֹרָא הוּא,

סַגִּיב הוּא, עִזּוּז הוּא, פּוֹדֶה הוּא, צַדִּיק הוּא, יִבְנֶה בֵיתוֹ בקרוב.

במהרה בִּמְהֵרָה...

קָדוֹשׁ הוּא, רַחוּם הוּא, שַׁדַּי הוּא, תַּקִּיף הוּא, יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב,

בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב, אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב.

קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,

רָם הוֹדַע כִּי לְךָ הַיּוֹם אַף לְךָ הַלַּיְלָה,

שׁוֹמְרִים הַפְקֵד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה,

תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֶשְׁכַת לַיְלָה.

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה.

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ: אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ, אַרְבַּע אִמָּהוֹת

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה

שִׁשָּׁה מִי יוֹדֵעַ: שִׁשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ, שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ, שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ: תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ, תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ: עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ, עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא

אַחַד עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ: אַחַד עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ, אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא

שְׁנֵים עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ: שְׁנֵים עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא

חַד גַּדְיָא

דִּזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי חַד גַּדְיָא
וְאָתָא שׁוּנְרָא, וְאָכְלָה לְגַדְיָא, דִּזְבַן אַבָּא...
וְאָתָא כַלְבָּא, וְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה...
וְאָתָא חוּטְרָא, וְהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ...
וְאָתָא נוּרָא, וְשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה...
וְאָתָא מַיָּא, וְכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף...
וְאָתָא תוֹרָא, וְשָׁתָה לְמַיָּא, דְּכָבָה...
וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט, וְשָׁחַט לְתוֹרָא, דְּשָׁתָה...
וְאָתָא מַלְאַךְ־הַמָּוֶת, וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט...
וְאָתָא הַקָּדשׁ־בָּרוּךְ־הוּא וְשָׁחַט
לְמַלְאַךְ־הַמָּוֶת, דְּשָׁחַט לְשׁוֹחֵט דְּשָׁחַט לְתוֹרָא,
דְּשָׁתָה לְמַיָּא, דְּכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא,
דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא,
דִּזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי חַד גַּדְיָא.

שירת יחיד וצבור:

וּמֹשֶׁה הִכָּה עַל צוּר,
בַּמַּטֶּה הִכָּה עַל סֶלַע,
וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם.
הַפְלֵא וָפֶלֶא! אָמֵן סֶלָה.

וּמֹשֶׁה הֵבִיא גְּדִי
וַיְנִיקֵהוּ דְּבָשׁ מִסֶּלַע
וַיְהִי קוֹלוֹ מַעְיָן זָךְ
וְצָלוּל כַּמַּיִם.
הַפְלֵא וָפֶלֶא! אָמֵן סֶלָה.

וְקַרְנַיִם צָמְחוּ לַגְּדִי,
קַרְנֵי צוּר, קַרְנֵי סֶלַע.
וּזְאֵבִים שִׁבְעִים נָגַח בָּן,
וְעָבַר בָּאֵשׁ, בַּמַּיִם.
הַפְלֵא וָפֶלֶא! אָמֵן סֶלָה.

וְהִנֵּה עוֹד כַּיּוֹם
אֶל יְשִׁימוֹן, אֶל צוּר, אֶל סֶלַע
הַגְּדִי עָרוּךְ קַרְנַיִם
יַעֲלֶה מֵאֵשׁ, מִמַּיִם.
הַפְלֵא וָפֶלֶא! אָמֵן סֶלָה.

מַהֵר מֹשֶׁה, צַוֵּה פַּרְעֹה:
— שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!
מִצְוַת הָאֵל אֱמֹר נָא לוֹ
— שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!
קוּמָה, לֵךְ נָא
אֶל כְּבַד הַלֵּב הָרַע,
צַו לוֹ בִּשְׁמִי:
שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!

מָסַר מֹשֶׁה אֶת דְּבַר שַׁדַּי:
שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!
וָלֹא, אַכְּךָ בְּמַכּוֹתַי,
— שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!
שְׁמַע נָא זֹאת הִיא
מִצְוַת הָאֵל:
— הָבָה שַׁלַּח נָא,
שַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל!

הִגִּיעוּ יִשְׂרָאֵל לַיָּם,
— שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!
טָבְעוּ מִצְרַיִם עִם רִכְבָּם,
— שַׁלַּח נָא אֶת עַמִּי!
זֶה הוּא סוֹף
כְּבַד הַלֵּב הָהוּא,
כָּכָה — כֵּן
תָּמִיד יֹאבֵדוּ!

עַל גֶּבַע רָם, עַל רֹאשׁ הַתֵּל
חֲלִיל רוֹעֶה שָׁם מְחַלֵּל
מִזְמוֹר חָדָשׁ לְיִשְׂרָאֵל.
וְלָרוֹעֶה רַק אֹהֶל בָּד,
וְלוֹ רַק גְּדִי, גְּדִי אֶחָד —
חַד גַּדְיָא!

קָפַץ וּבָא חָתוּל בְּיֵלֵל:
–פַּנּוּ גַּם לִי מָקוֹם בַּתֵּל,
מְיָאוּ! מְיָאוּ! לֹא אֵשֵׁב בָּטֵל.
עָנוּ הַשְּׁנַיִם פֶּה אֶחָד:
–בְּחֵפֶץ לֵב, חָתוּל נִכְבָּד!
חַד גַּדְיָא!

בָּא כֶּלֶב הַב צוֹהֵל־שׁוֹאֵל:
–הַאֵין מָקוֹם גַּם לִי בַּתֵּל?
שָׁמוֹר אֶשְׁמֹר יוֹמָם וָלֵיל!
עָנוּ בְּזֶמֶר פֶּה אֶחָד:
–תֵּן יָד חָבֵר, הַב לָנוּ יָד!
חַד גַּדְיָא!

וּמִי זֶה בָּא? שָׁתִיל־מַקֵּל:
–חַלְּקוּ חֶלְקִי גַּם לִי בַּתֵּל,
אֶצְמַח לִפְרִי, אֶגְדַּל לְצֵל!
עָנוּ בְּזֶמֶר פֶּה אֶחָד:
פְּרִי וָצֵל כַּמָּה נֶחְמָד!
חַד גַּדְיָא!

וְאֵשׁ יָצְאָה מִמַּאְפֵל:
–יְהִי אוֹר וְחוֹם בְּכָל הַתֵּל,
לִקְלוֹת, לִצְלוֹת וּלְבַשֵּׁל!
עָנוּ בְּזֶמֶר פֶּה אֶחָד:
–גַּם אוֹר, גַּם חֹם, הִנֵּה בָּא גַּד!
חַד גַּדְיָא!

וּפֶלֶג זַךְ שָׁם מְמַלֵּל:
–קְחוּ מִשְׁכּוּנִי עַד הַתֵּל,
יְהִי אָז מֶשֶׁק לְהַלֵּל!
עָנוּ בְּזֶמֶר פֶּה אֶחָד:
–מַה טּוֹב כִּי פֶּלֶג מַיִם שָׁט!
חַד גַּדְיָא!

אָז בָּא שׁוֹר פַּר, אַט מִתְנַהֵל:
–חוֹרֵשׁ אֲנִי אֶת כָּל הַתֵּל,
הֲיֵשׁ כָּמוֹנִי בֶּן עָמֵל?
עָנוּ בְּזֶמֶר פֶּה אֶחָד:
–אִם לֶחֶם לָנוּ לֹא נִפְחָד!
חַד גַּדְיָא!

עַל גֶּבַע רָם, עַל רֹאשׁ הַתֵּל,
חֶרְמֵשׁ נוֹצֵץ וּמְצַלְצֵל
צְלִיל קָצִיר לְיִשְׂרָאֵל.
נָרִימָה זֶמֶר פֶּה אֶחָד,
נָנִיפָה עֹמֶר בְּשִׁיר הֵידָד!
חַד גַּדְיָא!

חסַל סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ: כְּכָל
מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ: כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ
לְסַדֵּר אוֹתוֹ: כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ:
זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה: קוֹמֵם קְהַל עֲדַת
מִי מָנָה: בְּקָרוֹב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה:

לשנה הבאה בירושלים השלמה

ק ב ו צ ת   ע מ י ע ד

כתב והדפסה

דפוס ניידט בע"מ